

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Бургас, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХІІІ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. КОЛЕВА
като разгледа докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20232120204528 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по повод жалба на И. Г. И., ЕГН: *****, със
съдебен адрес: *****, срещу Наказателно постановление №23-0434-000172/03.04.2023г.,
издадено от началник на Второ РУ към ОД МВР-Бургас, с което на жалбоподателя са
наложени следните наказания: 1/ за извършено нарушение по чл.103 от ЗДвП на основание
чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП са наложени наказания „глоба“ в размер на 100 лева и „Лишаване
от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец, и 2/ за нарушение на чл.139, ал.2, т.3 от
ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 20 лева.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на постановлението, като се
моли за неговата отмяна. Делото е за втори път висящо пред БРС, след като с Решения
№1028/01.11.2023г. БАС е отменил предходно решение на районния съд и е върнал делото
за ново разглеждане от друг състав на съда. Предмет на съдебен контрол и при двете
разглеждания на делото е единствено пункт 1 от НП ;/видно от изявленията на
процесуалните представители на жалбоподателя и при първото и при второто разглеждане
на делото/. В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се
представява от адв.Ж. Н., който поддържа жалбата.

Административнонаказващият орган, надлежно призован, не изпраща представител.

**Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста
на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна
следното:**

На 22.03.2023г. около 11,20 часа жалбоподателят И. Г. И. управлявал собствения си

лек автомобил „Хонда ЦРВ“ с рег. № ***** в град Камено, обл. Бургас по ул. „Освобождение“ в посока село Братово. Същият бил спрян за проверка от служители на РУП Камено, които констатирали допускане на нарушение от същия, състоящо се в управление на МПС с включени халогенни фарове, за което го санкционирали.

В хода на проверката между служителите на РУП Камено и жалбоподателя възникнал и спор, дали е налице или не допуснато нарушение на ЗДвП. След приключването ѝ и потегляне на жалбоподателя, актосъставителят П. забелязал допускане на друго нарушение от негова страна, поради което решил отново да го спре за проверка. На подаден сигнал за спиране със „стоп палка“ на паркинг пред магазин „Маркет“, жалбоподателят не спрял на посоченото от контролния орган място и продължил движението си направо по ул. „Освобождение“. Полицейските служители потеглили след него със служебния си автомобил с включена свртлинна и звукова сигнализация. Веднага след това жалбоподателят спрял автомобила си на ул. „Освобождение“ до дом №132. След извършена проверка на водача и моторното превозно средство било констатирано, че автомобилът не е оборудван с пожарогасител.

С оглед на така установеното, на 22.03.2023г. е съставен АУАН и въз основа на него било издадено НП, в което фактическото описание на нарушението и правната му квалификация са идентични с посочените в акта, с което на жалбоподателя за извършено нарушение по чл.103 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец, както и за нарушение на чл.139, ал.2, т.3 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП му е наложено наказание „глоба“ в размер на 20 лева. АУАН е връчен лично на водача, който е вписал, че има възражения и в срока по чл.44 ал. 1 от ЗАНН депозирал такива.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН /тъй като НП е получено на 06.04.2023г., а жалбата е депозирана на 07.04.2023г./, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна** по следните съображения:

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

От формална страна съдът счита, че АУАН и обжалваното НП са съставени при спазване на изискуемите за тяхната валидност форма и съдържание, в предвидените за това срокове и от надлежен орган, в рамките на компетенциите му.

Посочената като нарушена конкретно разпоредба на чл.103 ЗДвП предвижда, че при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Разпоредбата на чл.103 от ЗДвП не съдържа дефиниция на понятието „подаден сигнал за спиране“, поради което следва да се приложи разпоредбата на чл.170, ал.3 от ЗДвП, според която контролният орган трябва да подаде своевременно ясен сигнал за спиране със стоп – палка; през нощта сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена

светлина, като униформен полицаи може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка; сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет. За да е осъществен съставът на нарушение по чл.103 от ЗДвП, следва да е подаден своевременен и ясен сигнал за спиране от контролен орган, който да е предназначен за конкретния водач на ППС, като въпреки възприетия сигнал, водачът да не е изпълнил задължението си да спре плавно в най-дясната част на пътното платно или на посочено от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите разпореждания.

В конкретния случай съдът намира за безспорно установено, че е бил подаден сигнал за спиране от контролните органи със стоп – палка, при който водачът не е спрял плавно в най-дясната част на платното за движение, а е продължил движението си.

Съдът счита обаче, че в конкретния случай **не се доказва субективната страна** на вмененото нарушение, поради което и извършеното от И. неправилно е било квалифицирано като административно нарушение. Това е така по следните причини:

За да е налице административно нарушение от субективна страна, следва деянието да било извършено виновно - т.е. подведеното под отговорност лице да е наясно с фактите и обстоятелствата относно състава на вмененото му деяние и да го извърши, било то умишлено или непредпазливо /съгласно указаното в чл.7, ал.1 от ЗАНН/. В случая И. вече веднъж е бил спрял за проверка от контролните органи, която е приключила, поради което и той съвсем правомерно е предприел напускането на мястото на извършването ѝ. Както в депозираното пред АНО възражение, така и пред настоящата инстанция жалбоподателят последователно поддържа, че е предприел спиране в първия момент, в който е констатирал подаване на сигнал за спиране /звук и светлинен/. Макар и обясненията на нарушителя да имат двойствен характер, като освен доказателствен източник да съставляват и негово средство за защита, съдът дава вяра на обясненията на И., като приема, че **той е не е възприел подаването му на сигнал със стоп – палка, а е възприел едва подаването на звуков и светлинен сигнал от страна на служителите на РУП Камено**. Тази фактическа обстановка съдът възприе като отчете за логични и последователни обяснения на нарушителя. Нещо повече логично от житейска гледна точка се явява и да не се очаква от нарушителя непосредствено след приключване на проверката, да са пристъпи към извършването на втора такава. Ето защо и съвсем естествено е да не се забележи първия подаден сигнал в тази насока. Самото поведение на жалбоподателя също навежда към извода за липса на умисъл да се избегне/възпрепятства извършването на проверка от контролните органи. Тъкмо напротив, водачът е спрял за извършване на първата проверка, а във връзка с втората такава **незабавно е предприел спиране след подаване на звуков и светлинен сигнал** /както посочват и разпитаните в съдебно заседание свидетели/.

Извършването на преценка относно наличието на субективна страна на деянието/нарушението се явява изключително сложно, доколкото касае вътрешния свят на дееца – това как той е възприел фактите от обективната действителност и как е решил от волева страна да реагира на същите. Тъй като се касае за вътрешни преживявания на лицето, относно тях можем да съдим единствено от действията на същото, представляващи тяхно отражение в обективната действителност. В този смисъл и настоящият съдебен състав намери, че доколкото жалбоподателят е предприел спиране веднага след подаване на звуков и светлинен сигнал същият е нямал намерение да не спре на подаден му сигнал със стоп-палка от полицейските служители. Това на свой ред влече след себе си като последица отмяна на обжалваното НП.

Отделно от горното БРС намира, че описанието на нарушението в случая се явява непълно и неясно, което затруднява възможността за защита на нарушителя и съставлява самостоятелно основание за отмяна на НП. В обжалвания акт АНО се задоволява единствено да посочи, че жалбоподателят „не спира на посоченото от контролен орган

място при подаден сигнал за спиране и продължава на право“. От този текст не става ясно обаче какво точно поведение на жалбоподателя се санкционира, а именно какъв сигнал за спиране е направен от контролните органи /със стоп-палка, звуков, светлинен, с описваща полукръг червена светлина или чрез подаване на сигнал само с ръка/. Това безспорно затруднява установяване на обективната истина по делото, доколкото едва със свидетелски показания се установява, че първоначално е подаден сигнал със стоп-плака, а впоследствие и звуков и светлинен такъв. Доколкото, свидетелите посочват, че жалбоподателят не е спрял на първия, но е сторил това при подаване на втория, посоченото по – горе обстоятелство се явява особено съществено. Ето защо, процесното НП следва да се отмени в обжалваната му част.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-0434-000172/03.04.2023г., издадено от Началника на 02 РУ към ОД МВР-гр.Бургас, **в обжалваната част**, с която на жалбоподателя И. Г. И., ЕГН: *****, на основание чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП, за извършено нарушение по чл.103 ЗДвП, са наложени наказания „Глоба“ в размер на 100 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото съдебни адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____